

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn.: KO-08132/2014-ERU

V Praze dne 5. září 2014

Č. j.: 08132-3/2014-ERU

P Ř Í K A Z

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení podle ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, vedeném pod sp. zn. KO-08132/2014-ERU, s účastníkem řízení, se **společností Vodohospodářské stavby Javorník-CZ s. r. o., se sídlem Benátky 17, Veselí nad Moravou, PSČ: 698 01, IČ: 26229455**, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, rozhodl

t a k t o :

- I. Účastník řízení, společnost Vodohospodářské stavby Javorník-CZ s. r. o., se sídlem Benátky 17, Veselí nad Moravou, PSČ: 698 01, IČ: 26229455, se tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, prováděl dne 23. října 2013 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Nedachlebice u nemovitosti č. p. 267 zemní práce související s opravou kanalizační přípojky v rámci stavby „Nedachlebice - kanalizace“ pomocí strojního mechanismu, přičemž došlo k poškození středotlakého plynovodu PE DN 63, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu, **dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.**
- II. Podle ust. § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení, společnosti Vodohospodářské stavby Javorník-CZ s. r. o., se sídlem Benátky 17, Veselí nad Moravou, PSČ: 698 01, IČ: 26229455, za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a

odst. 1 písm. m) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 35 000 Kč** (slovy: třicet pět tisíc korun českých). Pokuta je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 13114.

III. Podle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníku řízení, společnosti společnost Vodohospodářské stavby Javorník-CZ s. r. o., se sídlem Benátky 17, Veselí nad Moravou, PSČ: 698 01, IČ: 26229455, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 13114.

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 4. června 2014 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) podle ust. § 5 odst. 2 písm b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), kontrolu ve věci poškození středotlakého plynovodu PE DN 63 dne 23. října 2013 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Nedachlebice u nemovitosti č. p. 267

Kontrola byla provedena na základě pověření správního orgánu č. j. 05239-2/2014-ERU vydaného podle ust. § 4 téhož zákona. V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě kterých vyhotovil dne 15. července 2014 Protokol o kontrole č. K015414, č. j. 05239-8/2014-ERU.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spisu sp. zn. KO-05239/2014-ERU dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustila společnost Vodohospodářské stavby Javorník-CZ s. r. o., se sídlem Benátky 17, Veselí nad Moravou, PSČ: 698 01, IČ: 26229455, (dále jen „účastník řízení“), přičemž i ostatní skutečnosti jsou dostatečně zjištěny, a přistoupil v souladu s ust. § 150 správního řádu k vydání příkazu.

II. Popis skutkového stavu

Účastník řízení prováděl zemní práce na základě smlouvy o dílo uzavřené s obcí Nedachlebice (IČ: 00291145), na základě Rozhodnutí o povolení vodního díla, jež nabylo

právní moci dne 31. května 2012, vydaného Městským úřadem Uherské Hradiště pod č. j. [REDAKCE].

Správce plynárenské sítě vydal dne 18. listopadu 2011 souhlasné stanovisko k plánované stavbě a stanovil podmínky k provádění prací v ochranném pásmu spočívající zejména v nutnosti vytyčení plynárenské sítě a povinnosti provádět práce v ochranném pásmu pouze ručně bez použití pneumatických, elektrických, bateriových a motorových náradí. K vytyčení plynárenské sítě došlo dne 2. července 2013 za pomoci hledače a výsledky byly vyznačeny barvou v terénu. O vytyčení byl téhož dne sepsán Protokol o vytyčení obsahující též situační mapky dotčené oblasti. Protokol obsahuje poznámku, že došlo k vytyčení od č. p. 207 po č. p. 16 a od č. p. 212 do č. p. 27 v celkové délce 600 m. V místě, kde došlo k narušení plynárenské sítě účastníkem řízení, před domem č. p. 267, tedy vytyčení provedeno nebylo.

Při kontrole bylo zjištěno, že účastník řízení jako zhotovitel díla „Nedachlebice - kanalizace“ prováděl za pomoci strojního zařízení dne 23. října 2013 v obci Nedachlebice u nemovitosti č. p. 267 zemní práce, při opravě kanalizační přípojky prosakující do sklepa domu č. p. 267, při kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu PE DN 63. Tyto práce byly realizovány výhradně zaměstnanci účastníka řízení. O této události byl dále učiněn zápis do stavebního deníku.

V důsledku poškození došlo k úniku zemního plynu do ovzduší v celkovém množství 108 m³ po dobu 30 minut. V důsledku poškození zařízení plynárenské distribuční soustavy došlo k přerušení dodávky plynu třem konečným zákazníkům.

Vzniklé poškození plynárenského zařízení bylo účastníkem řízení bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci distribuční soustavy, který o události ze dne 23. října 2013 pořídil Protokol o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. [REDAKCE] a Protokol o úniku plynu č. [REDAKCE].

Škodu vzniklou poškozením plynárenského zařízení a únikem plynu účastník řízení uhradil v plné výši.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolním spisu Úřadu sp. zn. KO-05239/2014-ERU a jsou uvedeny také v Protokolu o kontrole č. K015414ze dne 15. července 2014, který byl účastníku řízení doručen prostřednictvím veřejné datové sítě dne 17. června 2014. Účastník řízení nevznesl proti zjištěním uvedeným v Protokolu o kontrole č. K015414žádné námitky.

III. Právní hodnocení

Správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů

stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona v návaznosti na porušení zákazu poškození plynárenského zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona. Toto ustanovení tak představuje kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu, a to tak, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení.

V uvedeném případě je znakem skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona s použitím odkazu na § 68 odst. 3 větu druhou energetického zákona poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo ně) vedoucího k poškození zařízení, mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který přímo svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě není pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, který prováděl dne 23. října 2013 s využitím strojního mechanismu zemní práce v souvislosti se stavbou „Nedachlebice - kanalizace“, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení.

Správní orgán se dále zabýval posuzováním otázky, zda účastník řízení věděl, že činnost prováděl v ochranném pásmu plynárenského zařízení, a jakým způsobem účastník řízení zemní práce v ochranném pásmu prováděl.

Z ust. § 68 odst. 2 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, přičemž tímto se rozumí souvislý prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, který činí u nízkotlakých a středotlakých plynovodů a plynovodních přípojek, jimiž se rozvádí plyn v zastavěném území obce 1 m na obě strany od půdorysu, u ostatních plynovodů a plynovodních přípojek 4 m na obě strany půdorysu a u technologických objektů 4 m od půdorysu.

Z Protokolu o kontrole č. K015414 vyplývá, že vyjádření o existenci sítí plynárenského zařízení v zájmovém území výstavby, spolu s vymezením podmínek pro provádění zemních výkopových prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení bylo zhotovitelem stavby požadováno a následně správcem plynárenského zařízení vydáno společně s informativním zákresem situace do mapových podkladů.

Vlastní existence plynárenského zařízení byla účastníku řízení prokazatelně známa z výše uvedeného stanoviska správce plynárenské sítě, z projektové dokumentace k výše uvedené stavbě a dále z informativního zákresu situace do mapových podkladů, které bylo přílohou vytyčení.

Zhotovitel stavby před samotným započítáním prací sice požádal o vytyčení plynárenské sítě, ale bylo provedeno vytyčení jen části sítě, která nezahrnovala oblast, v níž došlo k poškození plynového potrubí. Účastník řízení neuvedl, proč tomu tak bylo.

Z předložených dokumentů a provedeného místního šetření vyplývá, že činnost, při které došlo k poškození plynárenského zařízení, byla prováděna zaměstnanci účastníka řízení bez předchozího přesného vytyčení plynárenského zařízení správcem plynárenského zařízení v místě stavby a současně účastník řízení nedodržel podmínky stanovené správcem plynárenského zařízení ve výše uvedeném stanovisku, v němž se mimo jiné ukládá, že při provádění stavebních činností v ochranném pásmu plynárenského zařízení je investor povinen učinit taková opatření, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení nebo ovlivnění jeho bezpečnosti a spolehlivosti provozu, nebude použito nevhodného nářadí, zemina bude těžena pouze ručně bez použití pneumatických, elektrických, bateriových a motorových nářadí.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení v rozporu s ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona prováděl dne 23. října 2013 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Nedachlebice u nemovitosti č. p. 267, zemní výkopové práce související s provedením stavby „Nedachlebice - kanalizace“, pomocí strojního mechanismu, přičemž došlo k poškození středotlakého plynovodu PE DN 63, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn.: 8 As 17/2007-135 vyplývá, že Aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. V daném případě účastník řízení svým jednáním poškodil plynárenské zařízení a tím způsobil únik zemního plynu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k přerušení dodávky plynu třem konečným zákazníkům a k úniku zemního plynu do ovzduší. V jednání účastníka lze tudíž shledat jistou společenskou nebezpečnost takového jednání, spočívající v ohrožení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy, který je zákonem vyjádřen prostřednictvím zákazu provádění činností v ochranném pásmu plynárenského zařízení či mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt

neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Například pokud by práce byly prováděny ručně s maximální opatrností a v souladu s podmínkami stanovenými podle ust. § 68 odst. 4 písm. b) energetického zákona. Z podkladů shromážděných v řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá a účastník řízení existenci takových okolností ani netvrdil.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, a správní orgán přistoupil k uložení pokuty.

IV. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvlášť vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto správní deliktu.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Předně je třeba uvést, že s účastníkem řízení bylo v roce 2014 již vedeno správní řízení o uložení pokuty za porušení ustanovení § 68 odst. 3 energetického zákona, a to pod sp. zn. KO-07916/2014-ERU, v rámci kterého mu byla rozhodnutím ze dne 27. srpna 2014 uložena za skutek spáchaný dne 1. dubna 2014 tím, že při téže stavební akci v obci Nedachlebice u nemovitosti č. p. 154 prováděl prostřednictvím zaměstnanců zemní práce při propojování stávající kanalizace s nově budovanou, kdy při odstraňování betonové obruče pomocí lžice zemního stroje došlo k jejímu posunu k plynárenskému zařízení – středotlaké přípojce PE DN 63 a jejímu poškození, pokuta ve výši 5 000 Kč.

Spáchání více deliktů před vydáním pravomocného rozhodnutí právní teorie označuje za souběh správních deliktů, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně odsouzen či potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel několika skutky opakovaně dopustil naplnění stejné skutkové podstaty. Pro zodpovězení hmotněprávní otázky, jak postihnout delikventa, který se několika skutky dopustil více správních deliktů, nedává energetický zákon žádnou odpověď a není tedy zřejmé, podle které z rovnorodých právních zásad zákonodárce zamýšlel postupovat: zda podle zásady kumulativní, asperační nebo absorpční.

Lze lehce dovodit, že uložení pokuty za každý skutek izolovaně posuzovaný by mohlo vést ke zcela absurdním důsledkům, kdy by bylo možno jednomu účastníkovi řízení uložit desítky pokut o celkové výši v řádu set milionů; takovou možnost považuje Úřad za odporující smyslu a účelu zákona. Mlčení zákonodárce o tom, jak právně posoudit souběh deliktů, tedy v žádném případě nelze řešit ve prospěch zásady sčítací, která je jen jednou z rovnocenných právních zásad, užívaných právními řády pro řešení takových případů. Pro její upřednostnění není žádný faktický ani právní důvod.

Jestliže zákon vůbec určitou otázku neřeší a nebylo by proto možno spravedlivě rozhodnout, je nutno obrátit se k obsahově nejbližším právním předpisům, které tyto otázky zodpovídají (*per analogiam legis*) a není-li ani jich, užít analogie práva, tedy obecných právních principů (*postup per analogiam iuris*). Jiný postup v právním státě, který musí vycházet z principu jednotného právního řádu, možný není, i když je samozřejmé, že pozitivněprávní zákonná úprava by byla nanejvýš žádoucí a užití analogie v oblasti správního trestání je vůbec možné jen omezeně a to vždy jen ve prospěch delikventa.

V tomto případě je tedy nutné i pro případy reálné konkurence správních deliktů analogicky aplikovat ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, který takovýto případ řeší užitím zásady absorpční. Podle tohoto ustanovení se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uložení sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný. Ve svých důsledcích to znamená, že správní orgán v uvedeném případě vysloví vinu za všechny sbíhající se delikty, ale sankci (pokutu) uloží ve výměře ustanovení vztahujícího se na ten ze sbíhajících se deliktů, který je nejpřísněji postižitelný a pokud u sbíhajících se správních deliktů je stanovena sankce shodná, uloží jedinou sankci ve výměře podle nejzávažnějšího z nich. K použití zásady absorpční při správněprávním trestání za spáchání více správních deliktů projednaných ve společném řízení dochází ostatně také příslušná judikatura či odborná literatura.

Jako nejzávažnější z výše popsaných skutků správní orgán vyhodnotil jednání účastníka řízení, kdy prováděl dne 23. října 2013 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Nedachlebice u nemovitosti č. p. 267 zemní práce související s opravou kanalizační přípojky v rámci stavby „Nedachlebice - kanalizace“ pomocí strojního mechanismu aniž by v uvedeném místě provedl vytyčení plynárenského zařízení, přičemž došlo k poškození středotlakého plynovodu PE DN 63. Tento správní delikt hodnotí správní orgán jako nejzávažnější právě proto, že k poškození plynárenského zařízení došlo v důsledku použití strojní mechanizace v ochranném pásmu plynárenského zařízení bez znalosti jeho trasy, a tedy v rozporu s podmínkami vymezenými správcem plynárenského zařízení. Tuto úvahu správní orgán opírá o účel a smysl zákazu provádění činnosti v ochranném pásmu ve smyslu ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Jak bylo řečeno již výše, úprava ochranných pásem je v energetickém zákoně řešena proto, aby nedocházelo k ohrožení spolehlivosti a bezpečnosti provozu plynárenských zařízení. Účelem dotčeného ustanovení je tak veřejný zájem na bezproblémovém fungování plynárenského zařízení tak, aby nedocházelo k přerušování dodávek plynu konečným zákazníkům.

Při hodnocení způsobu spáchání správního deliktu, jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl správní delikt spáchán, je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. V řízení bylo zjištěno, že účastník řízení prováděl zemní práce bez předchozího přesného vytyčení plynárenského zařízení v místě stavby správcem plynárenského zařízení a současně nedodržel ani podmínky jím stanovené. Vlastní existence plynárenského zařízení byla účastníkovi řízení prokazatelně známa ze stanoviska správce plynárenské sítě a z projektové dokumentace k výše uvedené stavbě. Účastník řízení si však v místě provádění předmětných prací nezajistil vytyčení přesné trasy plynárenského zařízení. Práce byly následně prováděny v ochranném pásmu plynárenského zařízení strojním mechanismem. Takový postup účastníka řízení lze vyhodnotit tak, že způsob spáchání správního deliktu, a rovněž okolnosti, za kterých byl spáchán, je třeba považovat za okolnosti, které závažnost správního deliktu zvyšují.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům spáchaného správního deliktu, které jsou vázány na energetickou důležitost předmětného zařízení, a to k úniku plynu do ovzduší a přerušení dodávky konečným zákazníkům. Účastníkovi řízení je vytýkáno, že poškodil středotlaký plynovod PE DN 63, přičemž došlo k úniku zemního plynu do ovzduší v celkové hodnotě 108 m³. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k přerušení dodávky plynu třem konečným zákazníkům. Tyto údaje vypovídají o nízké energetické důležitosti plynárenského zařízení, které účastník řízení narušil, a správní orgán k této skutečnosti při stanovení výše pokuty přihlédl jako k polehčující okolnosti.

V neposlední řadě se Úřad zabýval taktéž zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu. V důsledku poškození výše uvedeného plynárenského zařízení došlo v konečném důsledku k úniku zemního plynu do ovzduší v celkové délce trvání po dobu 30 minut. Tuto skutečnost však nemohl účastník řízení více ovlivnit, neboť vzniklé poškození předmětného zařízení bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. Ke skutečnosti, že došlo k bezprostřednímu nahlášení poškození předmětného zařízení, bylo přihlédnuto při stanovení výše pokuty také jako k polehčující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. Jak již bylo výše řečeno, účastníkovi řízení byla již rozhodnutím ze dne 27. srpna 2014 č. j. 07916-3/2014 uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, což správní orgán zohlednil v předmětném správním řízení a aplikoval zásadu absorpční.

Za polehčující okolnost správní orgán považuje to, že vzniklá škoda byla uhrazena ještě před zahájením kontroly.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši 40 000 Kč, tj. při samé dolní hranici zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany. Pokuta ve výši 40 000 Kč tyto požadavky splňuje.

Po zvážení všech okolností ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona byla výše sankce stanovena na částku 35 000 Kč tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi řízení, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Včasným

podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Příkaz, proti němuž nebude podán odpor v uvedené zákonné lhůtě, se stává pravomocným v souladu s tímž ustanovením.

Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Vlasta Chroustová, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly